P9_TA(2021)0346

Spolupráca medzi EÚ a NATO v kontexte transatlantických vzťahov

Uznesenie Európskeho parlamentu zo 7. júla 2021 o spolupráci medzi EÚ a NATO v kontexte transatlantických vzťahov (2020/2257(INI))

(2022/C 99/12)

Európsky parlament,

— so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“),

— so zreteľom na Severoatlantickú zmluvu,

— so zreteľom na hlavu V Zmluvy o Európskej únii (ďalej len „Zmluva o EÚ“), a najmä na jej články 21 a 42,

— so zreteľom na svoje uznesenie z 13. júna 2018 o vzťahoch medzi EÚ a NATO ([1]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 11. decembra 2018 o vojenskej mobilite ([2]),

— so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. februára 2019 o budúcnosti zmluvy INF a jej vplyve na Európsku úniu ([3]),

— so zreteľom na vyhlásenie generálneho tajomníka Organizácie Severoatlantickej zmluvy (NATO) z 2. augusta 2019 o Zmluve o likvidácii rakiet stredného a kratšieho doletu,

— so zreteľom na svoje legislatívne uznesenie z 26. novembra 2019 o návrhu smernice Rady, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty a smernica 2008/118/ES o všeobecnom systéme spotrebných daní, pokiaľ ide o obranné úsilie na základe rámca Únie ([4]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 15. januára 2020 o vykonávaní spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky – výročná správa ([5]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 15. januára 2020 o vykonávaní spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky – výročná správa ([6]),

— so zreteľom na svoje uznesenie z 25. marca 2021 o vykonávaní smernice 2009/81/ES o verejnom obstarávaní v oblasti obrany a bezpečnosti a smernice 2009/43/ES o transfere výrobkov obranného priemyslu ([7]),

— so zreteľom na závery Rady zo 14. novembra 2016 o globálnej stratégii pre zahraničnú a bezpečnostnú politiku EÚ s názvom Spoločná vízia, spoločný postup: silnejšia Európa,

— so zreteľom na rozhodnutie Rady (EÚ) 2017/971 z 8. júna 2017, ktorým sa stanovujú opatrenia v oblasti plánovania a vedenia nevýkonných vojenských misií EÚ v rámci SBOP a ktorým sa mení rozhodnutie 2010/96/SZBP o vojenskej misii Európskej únie na podporu výcviku bezpečnostných síl Somálska, rozhodnutie 2013/34/SZBP o vojenskej misii Európskej únie na podporu výcviku ozbrojených síl Mali (EUTM Mali) a rozhodnutie (SZBP) 2016/601 o vojenskej výcvikovej misii Európskej únie v rámci SBOP v Stredoafrickej republike (EUTM RCA) ([8]), ktorými sa zriaďuje útvar pre plánovanie a vedenie vojenských operácií EÚ (MPCC),

— so zreteľom na obranný balík, ktorý Komisia predstavila 7. júna 2017 v Diskusnom dokumente Komisie o budúcnosti európskej obrany (COM(2017)0315),

---

([1]) Ú. v. EÚ C 28, 27.1.2020, s. 49.
([2]) Ú. v. EÚ C 388, 13.11.2020, s. 22.
([3]) Ú. v. EÚ C 449, 23.12.2020, s. 149.
([4]) Ú. v. EÚ C 232, 16.6.2021, s. 71.
([5]) Prijaté texty, P9_TA(2020)0009.
([6]) Prijaté texty, P9_TA(2020)0008.
([7]) Prijaté texty, P9_TA(2021)0102.
([8]) Ú. v. EÚ L 146, 9.6.2017, s. 133.

Streda 7. júla 2021

— so zreteľom na závery Európskej rady z 13. a 14. decembra 2018 týkajúce sa bezpečnosti a obrany,

— so zreteľom na závery Rady zo 17. júna 2020 týkajúce sa bezpečnosti a obrany,

— so zreteľom na rozhodnutie Rady (SZBP) 2020/1639 z 5. novembra 2020 o všeobecných podmienkach, za ktorých sa na účasť na jednotlivých projektoch PESCO môžu výnimočne prizvať tretie štáty ([9]),

— so zreteľom na závery Rady zo 16. novembra 2020 o obnove, ktorá urýchľuje prechod na dynamickejší, odolnejší a konkurencieschopnejší európsky priemysel,

— so zreteľom na závery Rady z 20. novembra 2020 týkajúce sa strategického preskúmania PESCO za rok 2020,

— so zreteľom na rozhodnutie Rady zo 6. mája 2021 o schválení účasti Spojených štátov, Kanady a Nórska na projekte PESCO v oblasti vojenskej mobility,

— so zreteľom na závery Rady zo 16. apríla 2021 týkajúce sa stratégie EÚ pre spoluprácu v indicko-tichomorskej oblasti,

— so zreteľom na rozhodnutie USA o opätovnom zapojení do Parížskej dohody,

— so zreteľom na spoločné vyhlásenie prijaté na samite EÚ – USA 15. júna 2021,

— so zreteľom na spoločné vyhlásenie prijaté na samite EÚ – Kanada 15. júna 2021,

— so zreteľom na dokument s názvom Climate Change and Defence Roadmap (Plán v oblasti boja proti zmene klímy a obrany) navrhnutý Európskou službou pre vonkajšiu činnosť 6. novembra 2020,

— so zreteľom na spoločné oznámenie Komisie a vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku z 2. decembra 2020 s názvom Nová agenda EÚ – USA pre globálnu zmenu (JOIN(2020)0022),

— so zreteľom na závery Európskej rady z 10. a 11. decembra 2020 týkajúce sa vzťahov medzi EÚ a USA,

— so zreteľom na rozhodnutie Rady z 22. marca 2021, ktorým sa zriaďuje Európsky mierový nástroj,

— so zreteľom na spoločné oznámenie Komisie a vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku zo 16. decembra 2020 s názvom Stratégia kybernetickej bezpečnosti EÚ v digitálnej dekáde (JOIN(2020)0018),

— so zreteľom na spoločné oznámenie Komisie a vysokej predstaviteľky Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku zo 7. júna 2017 s názvom Strategický prístup k zvyšovaniu odolnosti vo vonkajšej činnosti EÚ (JOIN(2017)0021),

— so zreteľom na vyhlásenie členov Európske rady z 26. februára 2021 týkajúce sa bezpečnosti a obrany,

— so zreteľom na dohodu medzi vyjednávačmi Európskeho parlamentu a Rady z 10. decembra 2020 o Európskom obrannom fonde,

— so zreteľom na politickú dohodu medzi Európskym parlamentom a Radou z 18. decembra 2020 o Nástroji susedstva a rozvojovej a medzinárodnej spolupráce (NDICI) na obdobie nasledujúceho viacročného finančného rámca (VFR) 2021 – 2027,

— so zreteľom na dohodu o bezpečnosti utajovaných skutočností zo 14. marca 2003 medzi EÚ a NATO,

([9]) Ú. v. EÚ L 371, 6.11.2020, s. 3.

— so zreteľom na spoločné vyhlásenie o spolupráci EÚ a NATO, ktoré 8. júla 2016 vo Varšave podpísali predseda Európskej rady, predseda Európskej komisie a generálny tajomník NATO,

— so zreteľom na spoločný súbor 74 návrhov na vykonávanie spoločného vyhlásenia z Varšavy schválený Radou EÚ a Radou NATO 6. decembra 2016 a 5. decembra 2017,

— so zreteľom na spoločné vyhlásenie o spolupráci medzi EÚ a NATO, ktoré 10. júla 2018 podpísali predseda Európskej rady, predseda Európskej komisie a generálny tajomník NATO, a na vyhlásenie zo samitu v Bruseli, ktoré vydali hlavy štátov alebo predsedovia vlád, ktorí sa zúčastnili na stretnutí Severoatlantickej rady v Bruseli 11. a 12. júla 2018,

— so zreteľom na päť správ o pokroku vysokého predstaviteľa Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a podpredsedu Komisie a generálneho tajomníka NATO o vykonávaní spoločného súboru návrhov, ktoré spoločne predložili v júni a decembri 2017 a v júni 2018, 2019 a 2020,

— so zreteľom na ciele OSN v oblasti udržateľného rozvoja, najmä na cieľ č. 16, ktorý sa zameriava na podporu spravodlivých, mierových a inkluzívnych spoločností pre udržateľný rozvoj,

— so zreteľom na záväzok v oblasti jadrového odzbrojenia podľa článku VI Zmluvy o nešírení jadrových zbraní (NPT) pre zmluvné štáty, ktoré sú vyzbrojené jadrovými zbraňami,

— so zreteľom na vyhlásenie zo samitu vo Walese z 5. septembra 2014, ktoré vydali hlavy štátov a predsedovia vlád, ktorí sa zúčastnili na stretnutí Severoatlantickej rady vo Walese,

— so zreteľom na komuniké zo samitu v Bruseli vydané hlavami štátov a predsedami vlád, ktorí sa zúčastnili na zasadnutí Severoatlantickej rady konanom 14. júna 2021 v Bruseli,

— so zreteľom na komuniké lídrov skupiny G7 z 13. júna 2021 nazvané Náš spoločný program globálnych opatrení v záujme obnovy k lepšiemu,

— so zreteľom na 19. samit USA – Rusko, ktorý sa konal 16. júna 2021 v Ženeve,

— so zreteľom na program OSN pre odzbrojenie s názvom Zabezpečenie našej spoločnej budúcnosti,

— so zreteľom na správu skupiny pre reflexiu, ktorú vymenoval generálny tajomník NATO, z 25. novembra 2020 s názvom NATO 2030: zjednotení pre novú éru, ktorej spolupredsedali Thomas de Mazière a Wess Mitchell,

— so zreteľom na správu skupiny mladých lídrov NATO 2030 zo 4. februára 2021 s názvom NATO 2030: Embrace the change, guard the values (NATO 2030: pripravenosť na zmeny, ochrana hodnôt),

— so zreteľom na návštevu generálneho tajomníka NATO v kolégiu komisárov 15. decembra 2020,

— so zreteľom na účasť VP/PK na stretnutí ministrov obrany NATO 17. a 18. februára 2021 a na stretnutí ministrov zahraničných vecí NATO 23. a 24. marca 2021,

— so zreteľom na prejav predsedu Komisie Junckera o stave Únie zo 14. septembra 2016,

— so zreteľom na vyhlásenia politických lídrov NATO a EÚ na mimoriadnej konferencii o bezpečnosti „Beyond Westlessness“, ktorá sa konala 19. februára 2021 v Mníchove,

— so zreteľom na výmenu názorov počas zasadnutia Medziparlamentnej konferencie pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku (SZBP) a spoločnú bezpečnostnú a obrannú politiku (SBOP) 3. marca 2021,

— so zreteľom na preskúmanie Európskeho dvora audítorov č. 09/2019 z 12. septembra 2019 o európskej obrane,

Streda 7. júla 2021

— so zreteľom na výmenu názorov s generálnym tajomníkom NATO počas spoločného stretnutia Výboru pre zahraničné veci, Podvýboru pre bezpečnosť a obranu a Delegácie pre vzťahy s Parlamentným zhromaždením NATO, ktoré sa konalo 15. marca 2021,

— so zreteľom na článok 54 rokovacieho poriadku,

— so zreteľom na správu Výboru pre zahraničné veci (A9-0192/2021),

A. keďže európska a transatlantická solidarita a partnerstvo tvoria základ pre minulú, súčasnú a budúcu bezpečnosť transatlantického partnerstva; keďže NATO aj EÚ majú odlišný charakter, ale rozvíjajú sa v rovnako nestálom geopolitickom kontexte;

B. keďže EÚ aj NATO začali proces reflexie s cieľom náležite sa prispôsobiť bezprecedentným globálnym zmenám v oblasti bezpečnosti; keďže lídri EÚ sa v júni 2020 dohodli na začatí procesu zameraného na vymedzenie Strategického kompasu; keďže na nedávnom samite konanom 14. júna 2021 sa lídri NATO rozhodli začať práce na ďalšej strategickej koncepcii, ktorá bude schválená na nasledujúcom samite v roku 2022;

C. keďže v novembri 2020 spravodajské služby členských štátov EÚ spoločne pripravili prvú komplexnú, 360-stupňovú, utajenú analýzu EÚ týkajúcu sa širokej škály hrozieb a výziev, ktorým EÚ čelí alebo ktorým by mohla čeliť v blízkej budúcnosti; keďže v novembri 2021 má PK/VP predložiť návrh Strategického kompasu, o ktorom budú členské štáty následne diskutovať a ktorý má byť prijatý v marci 2022; keďže cieľom Strategického kompasu je uľahčiť vznik „spoločnej európskej bezpečnostnej a obrannej kultúry“;

D. keďže EÚ jasne uznáva úlohu, ktorú NATO plní pre svojich členov z hľadiska obrany Európy a jej občanov (článok 42 ods. 7 Zmluvy o EÚ); keďže NATO má hlavnú zodpovednosť v oblasti kolektívnej obrany (článok 5 Washingtonskej zmluvy); keďže NATO je naďalej hlavným garantom v oblasti spôsobilostí a zabezpečuje technickú a ľudskú interoperabilitu spojeneckých síl a jednotnú podobu ich politík v oblasti obranného vybavenia; keďže záväzok ku kolektívnej obrane, ktorý je zakotvený v článku 5 Severoatlantickej zmluvy a článku 42 ods. 7 Zmluvy o EÚ, je zárukou solidarity medzi spojencami a medzi členskými štátmi;

E. keďže spoločné hodnoty, spoločná história a osobitné vzťahy, ktoré zdieľa EÚ, európski členovia NATO, USA a Kanada, tvoria základ transatlantickej aliancie; keďže EÚ a NATO majú spoločné bezpečnostné výzvy, spoločné obranné záujmy a čoraz náročnejšie bezpečnostné prostredie;

F. keďže v nadväznosti na spoločné vyhlásenie z roku 2016 sa začal proces spolupráce medzi EÚ a NATO, ktorý sa sústredil na 74 spoločných návrhov opatrení v oblasti boja proti hybridným hrozbám, operačnej spolupráce vrátane spolupráce na mori a v oblasti migrácie, kybernetickej bezpečnosti a obrany, obranných spôsobilostí, obranného priemyslu a výskumu, cvičení a podpory úsilia východných a južných partnerov v oblasti budovania kapacít;

G. keďže bezpečnosť a obrana Európy je založená na politickej vôli a na civilných a vojenských schopnostiach Európanov prevziať zodpovednosť v strategickom prostredí, ktoré sa za posledné roky značne zhoršilo; keďže NATO by sa nemalo vnímať len ako pokračovanie projektu z minulosti, ale ako vízia budúcnosti svetovej bezpečnosti a stability a musí ďalej prispôsobovať svoju politickú stratégiu novým výzvam, zachovať politickú solidaritu a súdržnosť a zostať dôveryhodnou, technicky inovatívnou organizáciou;

H. keďže jediným právnym rámcom pre vzťahy medzi EÚ a NATO zostáva „schválený rámec“ z roku 2003, ktorý sa pri plánovaní a vykonávaní vojenských operácií spoločnej bezpečnostnej a obrannej politiky (SBOP) obmedzuje na spoločné využívanie kolektívnych plánovacích štruktúr, prostriedkov a kapacít NATO a EÚ v súlade s dohodou Berlín Plus;

I. keďže generálny tajomník Jens Stoltenberg 10. novembra 2020 uviedol, že „treba urýchlene vykonávať kontrolu jadrových zbraní a odzbrojenie,“ a spojenci NATO 15. decembra 2020 opätovne potvrdili svoj záväzok zachovať a posilniť kontrolu zbrojenia, odzbrojenie a nešírenie zbraní;

J. keďže EÚ a jej členské štáty, najmä od uverejnenia globálnej stratégie EÚ z roku 2016, vykonávali politiky, ktoré im umožňovali byť aktívnejším a vplyvnejším globálnym aktérom v oblasti mieru a bezpečnosti, a následne zintenzívnili svoju spoluprácu v oblasti bezpečnosti a obrany; keďže čiastkové ciele zahŕňajú zriadenie Európskeho obranného fondu (EDF) a jeho predchodcov, začatie stálej štruktúrovanej spolupráce (PESCO) a koordinované ročné hodnotenie obrany (CARD), ako aj dohodu o Európskom mierovom nástroji (EPF);

K. keďže koordinované ročné hodnotenie obrany (CARD) poskytuje EÚ nástroj na ďalšiu harmonizáciu úsilia členských štátov v oblasti rozvoja obranných spôsobilostí a na určenie ďalších oblastí spolupráce;

L. keďže v rámci SBOP je v súčasnosti nasadených 5 000 vojenských a civilných pracovníkov EÚ v šiestich vojenských a 11 civilných misiách a operáciách na troch kontinentoch; keďže tieto misie úspešne poskytli podporu, budovanie kapacít a odbornú prípravu s cieľom zabezpečiť mier, bezpečnosť a stabilitu v oblastiach konfliktov a po skončení konfliktu; keďže kapacita Európy do veľkej miery závisí od schopnosti Únie vierohodne zasahovať do vonkajších operácií;

M. keďže v uplynulých mesiacoch došlo k bezprecedentnej úrovni interakcie na vysokej úrovni medzi EÚ a NATO, napríklad k prvej diskusii generálneho tajomníka NATO s kolégiom komisárov EÚ v decembri 2020 a k účasti generálneho tajomníka NATO v Európskej rade vo februári 2021;

N. keďže NATO prostredníctvom procesu plánovania obrany určuje každé štyri roky svoju „úroveň ambícií“ tým, že z kvalitatívneho a kvantitatívneho hľadiska určuje skupinu síl, vybavenia a spôsobilostí, ktorú by spojenci mali mať vo svojich inventároch na podporu celého spektra misií NATO, aby boli schopní reagovať na možné hrozby a výzvy;

O. keďže USA už dlho vyzývali EÚ a jej členské štáty, aby zintenzívnili svoje úsilie, pokiaľ ide o investície do svojej bezpečnosti a obrany, ako dôležitý príspevok k rozdeleniu zaťaženia v rámci aliancie;

P. keďže pandémia ochorenia COVID-19 má výrazný vplyv na medzinárodné vzťahy a národné rozpočty a spôsobila ďalšie zhoršenie existujúceho globálneho napätia a bezpečnostných výziev, ako je nezodpovedné a agresívne nasadenie síl; keďže Čína, a najmä Rusko sa pokúsili využiť pandémiu na presadzovanie svojich strategických záujmov; keďže EÚ a NATO od začiatku pandémie úzko spolupracovali a riešili otázky, ako sú distribúcia zdravotníckeho vybavenia a personálu, repatriácia občanov, kybernetické a hybridné hrozby a boj proti dezinformáciám a nepriateľskej propagande;

Q. keďže Komisia pri predkladaní akčného plánu pre obranu zdôraznila, že nadmerná kapacita priemyslu, fragmentácia a neefektívnosť v európskej produkcii vojenských kapacít ročne predstavujú náklady vo výške 25 až 100 miliárd EUR z vnútroštátnych rozpočtov členských štátov na obranu;

R. keďže demokracie musia primerane reagovať na súčasné výzvy; keďže mnohé členské štáty NATO a EÚ čelia vnútorným výzvam v oblasti demokracie; keďže sa zdá, že autoritárske režimy ako Rusko a Čína na celom svete upevnili svoj vplyv a presadzujú agresívny program;

S. keďže Posilnenú predsunutú prítomnosť NATO vo východnej časti aliancie so štyrmi mnohonárodnými bojovými skupinami v Estónsku, Lotyšsku, Litve a Poľsku vedú USA, Spojené kráľovstvo, Kanada a Nemecko,

T. keďže NATO úspešne otestovalo svoju iniciatívu pre rýchlu leteckú mobilitu s cieľom umožniť urýchlenú prepravu zdravotníckych potrieb počas pandémie ochorenia COVID-19;

70 rokov transatlantickej spolupráce v rámci NATO

1. je presvedčený, že Európska únia a NATO majú spoločné záujmy v oblasti bezpečnosti a obrany; víta zintenzívnenie spolupráce medzi EÚ a NATO, ktorá začala podpísaním spoločného vyhlásenia z Varšavy v roku 2016 a bola podporená spoločným vyhlásením z Bruselu v roku 2018, a zdôrazňuje, že posilnenie partnerstva medzi EÚ a NATO je základom riešenia bezpečnostných výziev, ktorým čelí Európa a jej susedné krajiny; oceňuje úspechy aliancie a zdôrazňuje jej

pokračujúcu relevantnosť; zdôrazňuje, že NATO musí zintenzívniť svoje úsilie o prispôsobenie sa meniacej sa povahe a zvýšenej miere hrozieb, aby zostala dôveryhodným a udržateľným globálnym aktérom, pokiaľ ide o kolektívnu bezpečnosť a mier vo svete; pripomína, že pre členské štáty EÚ, ktoré sú aj spojencami NATO, je NATO základom kolektívnej obrany; vyzýva EÚ, aby naďalej prehlbovala transatlantické väzby a svoje kľúčové partnerstvo s NATO;

2. potvrdzuje svoj predchádzajúci záväzok týkajúci sa ambícií EÚ v oblasti bezpečnosti a obrany a pripomína ambíciu EÚ stať sa globálnym aktérom v oblasti mieru a bezpečnosti; zdôrazňuje to, že NATO je naďalej základom bezpečnosti a kolektívnej obrany svojich členov a transatlantického spoločenstva ako celku a je nenahraditeľným fórom pre konzultácie a bezpečnostné rozhodnutia medzi spojencami; opätovne potvrdzuje svoju podporu transatlantickej spolupráci, partnerstvu a priateľstvu, ktoré za posledných 70 rokov prispeli k úspechu Európy a boli základom jej stability a bezpečnosti od konca druhej svetovej vojny;

3. zdôrazňuje, že partnerstvo medzi EÚ a NATO a transatlantická spolupráca ako celok sú založené na spoločnej histórii a podpore základných hodnôt demokracie, slobody, dodržiavania ľudských práv a zásad právneho štátu a na presadzovaní mieru, medzinárodnej spolupráce a medzinárodného poriadku založeného na pravidlách; zdôrazňuje, že NATO je viac než len vojenská aliancia a predstavuje symbol spoločných demokratických hodnôt;

4. zdôrazňuje, že NATO je cenný partner aj pre členské štáty EÚ, ktoré nie sú členmi aliancie; uznáva, že NATO spolupracuje s niektorými členskými krajinami EÚ, ktoré nie sú členmi NATO, okrem iného prostredníctvom svojho programu Partnerstvo za mier (PzM) a Iniciatívy za partnerskú interoperabilitu (IPI); pripomína, že spolupráca medzi EÚ a NATO nesmie mať vplyv na bezpečnostnú a obrannú politiku členských štátov EÚ, ktoré nie sú členmi NATO; pripomína, že neoddeliteľnou súčasťou spolupráce medzi EÚ a NATO je spolupráca NATO s členskými štátmi EÚ, ktoré nie sú členmi NATO; víta zapojenie členských štátov EÚ, ktoré nie sú členmi NATO, do iniciatív aliancie pri súčasnom rešpektovaní politiky neutrality, príslušných ústavných rámcov, zapojenia tretích krajín a ambícií EÚ; zdôrazňuje, že obe organizácie majú jednoznačne odlišné črty a že by mali spolupracovať spôsobom plne rešpektujúcim autonómiu a rozhodovacie postupy druhej organizácie, a to na základe reciprocity a inkluzívnosti a bez toho, aby tým boli dotknuté osobitné rysy bezpečnostnej a obrannej politiky ktoréhokoľvek členského štátu; pripomína odlišný charakter a úlohu oboch organizácií, keďže EÚ je civilnou organizáciou s vojenskou armádou pre operácie mimo svojho územia podľa článku 43 ods. 1 Zmluvy o EÚ (tzv. petersberské úlohy) a NATO je vojenskou a politickou alianciou zodpovednou za organizovanie kolektívnej územnej obrany svojich členov;

5. zdôrazňuje, že transatlantické spoločenstvo čelí širokému spektru vznikajúcich hrozieb, systémovej hospodárskej súťaži a bezprecedentným spoločným výzvam pre naše demokratické spoločnosti, právny štát a dodržiavanie základných slobôd, ktoré priamo alebo nepriamo ovplyvňujú bezpečnosť členských štátov a ich občanov, a to od konvenčných hrozieb, neúčinnej kontroly zbraní a šírenia zbraní hromadného ničenia (ZHN), neznižovania rizika jadrových zbraní, nestability v južnom a východnom susedstve, zmeny klímy, pandémie a terorizmu až po hybridné hrozby a útoky, dezinformácie, kybernetické útoky, škodlivé používanie vznikajúcich a prelomových technológií, nebezpečnú migráciu a zmenu v globálnej rovnováhe síl; zdôrazňuje, že vzhľadom na výslednú výzvu pre medzinárodný poriadok založený na pravidlách, posilnená spolupráca medzi EÚ a NATO prispieva k účinnému globálnemu riadeniu a multilateralizmu;

6. zdôrazňuje, že transatlantické spoločenstvo môže tieto výzvy úspešne zvládnuť len prostredníctvom ďalšieho prehlbovania spolupráce a povznesenia partnerstva na novú úroveň; zdôrazňuje skutočnosť, že EÚ aj NATO majú jedinečné schopnosti a silné stránky; domnieva sa preto, že komplementárnosť úsilia a pokročilá spolupráca sú mimoriadne dôležité pre zachovanie transatlantickej bezpečnosti; zdôrazňuje, že zachovanie politickej súdržnosti a jednoty, ako aj posilnenie politických konzultácií musia byť prioritami partnerstva medzi EÚ a NATO s cieľom lepšie riešiť tieto spoločné výzvy;

7. je presvedčený, že transatlantické spoločenstvo je schopné nielen prispôsobiť sa novým výzvam, ale ich aj riešiť; vyjadruje vďaku za vynikajúcu prácu, ktorú vykonáva mnoho zamestnancov EÚ, NATO a vnútroštátnych zamestnancov, ktorí usilovne pracujú na ochrane našich občanov;

8. vzdáva hold a preukazuje úctu všetkým členom transatlantickej aliancie, ktorí padli alebo boli zranení v službe, ako aj tým, ktorí v súčasnosti slúžia;

Posilnenie transatlantickej spolupráce aj spolupráce medzi EÚ a NATO

9. víta silný signál transatlantickej jednoty a spolupráce vyslaný na samite NATO 14. júna 2021, ktorý ukázal, že aliancia je naďalej životne dôležitá a schopná prispôsobiť sa súčasným a novým výzvam; domnieva sa, že závery o spolupráci medzi EÚ a NATO by sa mali zohľadniť aj v prácach na ďalšej strategickej koncepcii NATO; víta vymenovanie nezávislej skupiny expertov generálnym tajomníkom NATO a oceňuje najmä ich odporúčania na posilnenie spolupráce medzi EÚ a NATO; schvaľuje návrhy podpredsedu Komisie a vysokého predstaviteľa z decembra 2020 týkajúce sa dialógu o bezpečnosti a obrane medzi EÚ a USA; víta jasne vyjadrený zámer administratívy prezidenta Bidena spolupracovať s partnermi EÚ a NATO vo všetkých oblastiach;

10. s radosťou víta samit EÚ – USA, ktorý sa konal 15. júna 2021, a vyjadrenie neochvejnej podpory pevnej spolupráci medzi NATO a EÚ; víta, že EÚ a USA spoločne uznali prínos, ktorý môžu mať iniciatívy EÚ v oblasti bezpečnosti a obrany k európskej aj transatlantickej bezpečnosti, a víta deklarovaný zámer začať osobitný dialóg medzi EÚ a USA o bezpečnosti a obrane; zdôrazňuje, že prítomnosť bezpečnostných síl USA v Európe má zásadný význam pre bezpečnosť Európy, a to, že sa plne zasadzuje o transatlantickú bezpečnostnú spoluprácu; podčiarkuje, že silné partnerstvo medzi EÚ a USA je kľúčovým prvkom úspešnej spolupráce medzi EÚ a NATO; zdôrazňuje, že transatlantické partnerstvo ťaží z predvídateľnej tvorby zahraničnej politiky a z viacstrannej angažovanosti; považuje zmenu vlády USA za príležitosť opätovne potvrdiť spoločné hodnoty, ako sú demokracia, právny štát, multilateralizmus, mier a prosperita, a posilniť medzinárodnú spoluprácu pri riešení spoločných hrozieb, čo by podľa možností mohlo zahŕňať spoločné sankcie;

11. plne súhlasí s názorom vyjadreným v záverečnom komuniké z nedávneho samitu NATO, že prebiehajúce strategické procesy v rámci NATO a EÚ ponúkajú jedinečnú príležitosť na ďalšie zintenzívnenie našich konzultácií a spolupráce s cieľom posilniť bezpečnosť našich občanov a podporiť mier a stabilitu v euroatlantickej oblasti a mimo nej; pripomína preto svoju výzvu, aby sa súbežne uskutočňovali prebiehajúce a budúce práce na Strategickom kompase EÚ aj nedávno oznámenej práce na ďalšej strategickej koncepcii NATO, a to s cieľom stanoviť jasné priority a určiť dodatočné synergie v záujme posilnenia transatlantickej väzby a ďalšej spolupráce medzi EÚ a NATO; vyzýva všetky zúčastnené strany, aby využili túto príležitosť na prepojenie týchto procesov na politickej aj technickej úrovni; zdôrazňuje skutočnosť, že oba procesy by mali zabezpečiť súlad a určiť spoločné regionálne a globálne hrozby a potrebné ďalšie kroky na ich riešenie; vyjadruje svoju víziu, že Strategický kompas EÚ by mohol položiť základy príspevku EÚ k ďalšej strategickej koncepcii NATO; je presvedčený, že tieto samostatné postupy by mohli oddelene zdôrazniť pridanú hodnotu každej organizácie, v prípade potreby pomôcť vymedziť lepšie rozdelenie úloh a prostredníctvom stáleho dialógu a úzkej koordinácie preskúmať, či by EÚ alebo NATO mohli prevziať vedúcu úlohu v danej oblasti vzájomne sa posilňujúcim spôsobom;

12. očakáva, že dokončenie Strategického kompasu prehĺbi solidaritu EÚ a prispeje k pokroku smerom k spoločnej strategickej kultúre medzi členskými štátmi; víta prvú spoločnú analýzu hrozieb z novembra 2020 a vyzýva na uskutočnenie krokov smerom k dohodnutému spoločnému posúdeniu hrozieb; domnieva sa, že integrovaný prístup EÚ by sa mohol aktualizovať, aby sa zohľadnili zistenia z analýzy hrozieb vykonanej v rámci procesu Strategického kompasu; domnieva sa, že pri vypracúvaní Strategického kompasu by sa mal náležite zohľadniť bezpečnostný rozmer krajín v bezprostrednom susedstve EÚ, najmä Východného partnerstva a západného Balkánu, keďže európske bezpečnostné prostredie a odolnosť Európy nemožno dosiahnuť bez dlhodobej bezpečnosti a odolnosti všetkých krajín susediacich s EÚ;

13. zdôrazňuje, že článok 5 Severoatlantickej zmluvy, ako aj článok 42 ods. 7 Zmluvy o EÚ a článok 222 ZFEÚ sú dôležitými nástrojmi na zaručenie solidarity v kríze pre členov týchto organizácií; pripomína, že článok 5 Severoatlantickej zmluvy sa uplatnil po teroristických útokoch v New Yorku a vo Washingtone v septembri 2001 na vyjadrenie solidarity voči USA a po teroristických útokoch v Paríži v novembri 2015 sa na vyjadrenie solidarity voči Francúzsku uplatnil článok 42 ods. 7 Zmluvy o EÚ; nabáda na diskusiu o vzťahu medzi článkom 42 ods. 7 Zmluvy o EÚ a článkom 5

Severoatlantickej zmluvy, v ktorých sa stanovuje jednoznačný záväzok EÚ a NATO k solidarite a bezpečnosti, počas preskúmania strategickej koncepcie a tvorby Strategického kompasu, pričom sa domnieva, že autonómne rozhodovanie oboch organizácií by sa malo v plnej miere rešpektovať;

14. víta pozitívne vyjadrenie spolupráce medzi EÚ a NATO v záverečnom komuniké zo samitu NATO konanom 14. júna 2021; domnieva sa však, že na zlepšenie spolupráce medzi EÚ a NATO a dosiahnutie skutočného strategického partnerstva treba vyvinúť oveľa väčšie úsilie; zdôrazňuje, že EÚ je partnerom NATO a spolupráca medzi EÚ a NATO je vzájomne posilňujúca a založená na dohodnutých hlavných zásadách transparentnosti, reciprocity, inkluzívnosti a autonómie pri rozhodovaní oboch organizácií; zdôrazňuje, že rozvoj súdržných, doplnkových a interoperabilných obranných spôsobilostí je nevyhnutný na zvýšenie bezpečnosti euroatlantickej oblasti v súlade so zásadou jednotného súboru síl; opakuje, že európska spôsobilosť konať, či už v partnerstve alebo samostatne, je nevyhnutná pre doplnkovosť a prispieva k plneniu hlavných úloh NATO, ako aj k lepšiemu predchádzania konfliktom, a tým aj k bezpečnosti európskeho kontinentu ako celku;

15. zastáva názor, že budúca spolupráca medzi EÚ a NATO by mala nadväzovať na skúsenosti a poznatky získané z jedinečných odborných znalostí EÚ v oblasti civilného krízového riadenia a budovania kapacít, najmä prostredníctvom útvaru pre plánovanie a vedenie civilných operácií (CPCC), ako aj jej vojenského krízového riadenia prostredníctvom útvaru pre plánovanie a vedenie vojenských operácií (MPCC), ako aj na skúsenosti získané v rámci 37 uskutočnených vojenských operácií v tejto oblasti od roku 2003 a poskytovania pomoci vojenským aktérom v partnerských krajinách prostredníctvom iniciatívy na budovanie kapacít na podporu bezpečnosti a rozvoja (CBSD) a mierového nástroja pre Afriku, ktorý bol začlenený do Európskeho mierového nástroja;

16. víta jasné znenie komuniké zo samitu NATO, ktoré bolo vydané 14. júna 2021, o význame odolnosti; zdôrazňuje, že EÚ aj NATO by mali posilniť svoju spoluprácu a účinnejšie ju koordinovať v kľúčovej oblasti odolnosti, a zdôrazňuje ambíciu EÚ vypracovať zmysluplný prístup k posilneniu rôznych civilných a vojenských aspektov odolnosti, okrem iného v oblasti ochrany kritickej infraštruktúry, ako je doprava, energetika a sektor IT, ako aj úlohu EÚ ako kľúčového aktéra v boji proti dezinformáciám a falošným správam;

17. víta kladné rozhodnutie Rady zo 6. mája 2021, ktorým sa povoľuje koordinátorovi projektu vojenskej mobility, Holandsku, prizvať USA, Kanadu a Nórsko, na základe ich žiadostí, k účasti na projekte PESCO v oblasti vojenskej mobility, zdôrazňuje, že takáto účasť by predstavovala dôležitý krok smerom k zvýšeniu súdržnosti v príslušnom úsilí EÚ a NATO v oblasti rozvoja spôsobilostí a konkrétny príklad oživenia transatlantického partnerstva; pripomína, že výnimočná účasť tretích krajín na projektoch PESCO za predpokladu, že neohrozí cieľ podpory SBOP EÚ a splní dohodnutý súbor politických, vecných a právnych podmienok, môže byť v strategickom záujme Únie, najmä ak tieto krajiny poskytnú technické odborné znalosti alebo ďalšie spôsobilosti; domnieva sa, že to platí najmä pre strategických partnerov, ako sú spojenci NATO, krajiny západného Balkánu a Východného partnerstva; pripomína svoju pozíciu, že účasť tretích krajín môže byť len výnimočná a musí sa o nej rozhodovať od prípadu k prípadu a na základe výzvy členských štátov EÚ, a zdôrazňuje, že takáto účasť by mala priniesť pridanú hodnotu a prispieť k posilneniu SBOP; pripomína tiež, že účasť tretích krajín musí byť v súlade s príslušnými pravidlami stanovenými v rozhodnutí (SZBP) 2020/1639;

18. zdôrazňuje význam transatlantickej spolupráce v mnohých medzinárodných otázkach, ako sú zmena klímy, reakcia na pandémiu, vznikajúce prelomové technológie, umelá inteligencia, kybernetická bezpečnosť, boj proti terorizmu vrátane džihádistického a štátom podporovaného terorizmu, energetika, námorná bezpečnosť a odolnosť, ako aj v oblasti kozmického priestoru;

19. uznáva dôležitú spoluprácu medzi EÚ a NATO na západnom Balkáne, ako je spolupráca medzi misiou EÚ na podporu právneho štátu v Kosove (EULEX) a mierovými silami KFOR; vzdáva hold operácii EUFOR Althea, ktorej operačné veliteľstvo sa nachádza na Vrchnom veliteľstve spojeneckých síl v Európe (SHAPE) na základe dohody Berlín Plus s NATO, ktorá v rámci tejto dohody prispieva k bezpečnému prostrediu v Bosne a Hercegovine, odkedy v roku 2004 prevzala operácie od stabilizačných síl NATO (SFOR) v roku 2004; konštatuje, že skúsenosti a poznatky získané z týchto misií a operácií sú nevyhnutné pre zabezpečenie toho, aby každá súčasná a budúca spolupráca medzi EÚ a NATO poskytovala mier, bezpečnosť a stabilitu v postihnutých regiónoch, podporu a odbornú prípravu pre miestnych partnerov a budovanie

kapacít; berie na vedomie dôležitú úlohu, ktorú zohráva integrácia NATO na západnom Balkáne vďaka stabilizácii týchto krajín, čo bolo dôležité z hľadiska ich perspektívy členstva v EÚ a postupnej integrácie do EÚ; domnieva sa, že EÚ a NATO by mali poskytnúť väčšiu podporu krajinám západného Balkánu v boji proti škodlivému zahraničnému zasahovaniu krajín ako Rusko, Čína, Turecko a Saudská Arábia, ako aj radikálnych skupín a neštátnych subjektov; víta skutočnosť, že tri krajiny západného Balkánu v procese pristúpenia k EÚ – Albánsko, Čierna Hora a Severné Macedónsko sa stali spojencami NATO;

20. vyzýva členské štáty, ako aj spojencov NATO, aby sa všetkými možnými prostriedkami usilovali podporovať posilňovanie spolupráce vo vojensko-bezpečnostnej oblasti s kandidátskymi a potenciálnymi kandidátskymi krajinami na členstvo v EÚ, ako aj s partnermi z východného a južného susedstva, pretože bez toho nemožno zaručiť bezpečnosť a stabilitu regiónu; pripomína, že EÚ môže zohrávať dôležitú úlohu pri podpore politiky otvorených dverí NATO udržiavaním úzkej politickej a operačnej súčinnosti s krajinami uchádzajúcimi sa o členstvo, konkrétne s Bosnou a Hercegovinou, Ukrajinou a Gruzínskom; zdôrazňuje význam príspevkov rôznych partnerských krajín NATO k euroatlantickej bezpečnosti; naliehavo vyzýva na silnejšiu koordináciu a účinné rozdelenie práce medzi EÚ a NATO v spolupráci s tretími krajinami s osobitným dôrazom na partnerské krajiny NATO s posilnenými príležitosťami; opätovne zdôrazňuje svoju podporu rozšíreniu EÚ aj NATO;

Hrozby a výzvy, ktorým čelia EÚ a NATO

21. vyjadruje mimoriadne znepokojenie nad neustálymi revizionistickými, militaristickými a agresívnymi politikami Ruska pod vedením prezidenta Putina; víta jasné vyjadrenia týkajúce sa Ruska, ktoré odzneli na nedávnych samitoch NATO a EÚ – USA, ako aj nadviazanie dialógu na vysokej úrovni medzi EÚ a USA o Rusku; zdôrazňuje, že je potrebné, aby NATO aj EÚ mali dôslednú a proaktívnu stratégiu a zákonne, rýchlo a jednotne reagovali na akty tradičnej a hybridnej agresie a provokácie zo strany Ruska; opakuje svoje predchádzajúce odsúdenie protiprávnej a nezákonnej anexie Krymu Ruskom v roku 2014; odsudzuje pokračujúce používanie kybernetických útokov, dezinformačných kampaní, falošných správ, plánovaných atentátov a otráv zameraných proti predstaviteľom opozície zo strany Ruska; vyzýva EÚ a NATO, aby využili a rozšírili súčasné záväzky s cieľom čeliť priamym a nepriamym útokom Ruska a jeho aktivitám zameraným proti Ukrajine, Gruzínsku a Moldavsku, ako aj jeho pokračujúcim asertívnym aktivitám v regióne Baltského a Čierneho mora, v Azovskom mori, vo východnom Stredozemí a na ďalekom severe; pripomína význam rešpektovania medzinárodných hraníc a územnej celistvosti susedov Ruska; pripomína, že transatlantickí partneri musia koordinovať svoj dvojúrovňový prístup odrádzania a dialógu s Ruskom a udržiavať pravidelný kontakt v oblasti kontroly zbraní, vojenskej transparentnosti a akýchkoľvek iných otázok týkajúcich sa bezpečnosti;

22. odsudzuje sankcie, ktoré Rusko nedávno uvalilo proti vrcholným európskym predstaviteľom a ďalším občanom EÚ vrátane predsedu Európskeho parlamentu, a vyjadruje poľutovanie nad zjavným odmietnutím dialógu Putinom, nad porušovaním viacerých hlavných medzinárodných záväzkov a nad nepretržitým porušovaním ľudských práv a základných slobôd, a považuje pokračujúce agresívne akcie a zvýšenú vojenskú asertivitu Ruska za hrozbu pre euroatlantickú bezpečnosť a stabilitu; vyjadruje znepokojenie nad nedávnymi rozsiahlymi vojenskými činnosťami Ruska na Ukrajine a v jej okolí; v tejto súvislosti vyjadruje neochvejnú podporu zvrchovanosti a územnej celistvosti Ukrajiny a vyzýva na posilnenie jej vojenských spôsobilostí a odolnosti;

23. uznáva, že rastúci vplyv, asertivita, ako aj vojenský, technologický a politický rozmach Číny musí sprevádzať koordinovaná transatlantická stratégia; v tejto súvislosti víta dôrazné vyjadrenia, ktoré odzneli na nedávnych samitoch NATO a EÚ – USA; vyjadruje vážne obavy nad politikami, ktoré vykonávajú orgány Komunistickej strany Číny, okrem iného pokiaľ ide o potlačovanie demokracie v Hongkongu, diskriminačné zaobchádzanie s náboženskými a kultúrnymi menšinami, najmä s Ujgurmi v oblasti Sin-ťiang, hrozby voči Taiwanu alebo agresívne politiky a opatrenia v Juhočínskom mori; ďalej poukazuje na význam toho, že Čína ako autoritársky režim vstúpila do systémovej hospodárskej súťaže s transatlantickým partnerstvom tým, že ohrozila medzinárodný poriadok založený na pravidlách, ktorý sa budoval mnohé desaťročia, a usiluje o jeho úpravu podľa vlastných hodnôt a záujmov Komunistickej strany Číny; pripomína zvýšenú prítomnosť Číny na medzinárodnej scéne, ako aj v Európe prostredníctvom iniciatívy Jedno pásmo, jedna cesta, jej investície do kritickej infraštruktúry v Európe, jej činnosti v kybernetickom priestore, v arktických regiónoch a v Afrike, ako aj zdokumentované krádeže duševného vlastníctva a hromadenie balistických rakiet; vyzýva na dôkladné pozorovanie

čínskych aktivít v oblasti informačných a komunikačných technológií (ďalej len „IKT“), najmä pokiaľ ide o jej iniciatívu v oblasti digitálnej hodvábnej cesty, s cieľom zabrániť závislosti od infraštruktúry pod kontrolou čínskych spoločností, ktoré predstavujú riziko jednostranného čínskeho vplyvu na rozvoj medzinárodnej normalizácie v IKT; vyzýva EÚ a NATO, aby posilnili koordináciu na zabezpečenie kritickej digitálnej infraštruktúry a telekomunikačných sietí proti neoprávnenému zasahovaniu zo strany zahraničných krajín a postupne vyradili zariadenia, ktoré vyrábajú subjekty z nedemokratických krajín, ako je Čína;

24. nabáda EÚ a NATO, aby začali strategický dialóg s cieľom vypracovať spoločný a koordinovaný prístup k Číne, ktorý by vychádzal zo silných stránok a kapacít príslušných organizácií s cieľom dosiahnuť čo najväčšiu pridanú hodnotu na základe spoločne dohodnutých strategických cieľov;

25. vyjadruje vážne znepokojenie nad tým, že autoritárski protivníci a konkurenti transatlantického partnerstva nevyužívajú len vojenské, ale aj politické, hospodárske, technologické a sociálne nástroje s cieľom ohroziť naše spoločnosti a demokracie; poukazuje na závažné bezpečnostné a hospodárske výzvy, ktoré predstavujú hybridné hrozby, kybernetické útoky, zahraničné zásahy, zasahovanie do volieb a dezinformačné kampane, ktoré predstavujú útok na samotný charakter našich demokracií; odsudzuje nedávny nárast prípadov kybernetických útokov a špionáže štátnych a neštátnych subjektov proti členským štátom EÚ a spojencom NATO v súvislosti s pandémiou ochorenia COVID-19 vrátane odvetvia zdravotníctva; zdôrazňuje skutočnosť, že európske úsilie v oblasti odolnosti musí ako základ pre zabezpečenie podpory našich obranných činností zahŕňať aj jasnú verejnú komunikačnú stratégiu na zvýšenie informovanosti verejnosti o transatlantických bezpečnostných výzvach; domnieva sa, že EÚ a NATO by sa mali snažiť dohodnúť na celoplošnom prístupe v záujme prísnejších, koordinovaných, primeraných reakcií a dostatočných mechanizmov na predchádzanie konfliktom a krízové riadenie v rámci boja spoločným novým hrozbám a uplatňovať ho;

26. zdôrazňuje, že NATO je aj naďalej jedinečným fórom pre spoluprácu v oblasti obrany medzi EÚ a jej bývalým členským štátom Spojeným kráľovstvom; požaduje komplexné, inkluzívne a strategické partnerstvo v oblasti bezpečnosti a obrany medzi EÚ a Spojeným kráľovstvom; vyzýva NATO a EÚ, aby zintenzívnili spoločné opatrenia na medzinárodnej scéne zamerané na ochranu demokracie, a to aj posilnením multilaterálnych organizácií s cieľom chrániť multilaterálny poriadok založený na pravidlách proti rastúcim autoritárskym mocnostiam; vyzýva na aktívny rozvoj úzkych väzieb s rovnako zmýšľajúcimi demokraciami na celom svete; domnieva sa, že posilnené partnerstvá s krajinami ako Japonsko, Austrália a India, ktoré spolu s USA tvoria tzv. štvorstranný dialóg o bezpečnosti, ako aj s Južnou Kóreou a Novým Zélandom a intenzívnejšia spolupráca s Taiwanom by nielen zvýšili našu celkovú bezpečnosť, ale mohli by pomôcť zaručiť účinnejšie vykonávanie globálnych noriem a pravidiel stanovených na multilaterálnych fórach, ako je OSN; v tejto súvislosti tiež podporuje spoluprácu EÚ a NATO s členmi združenia ASEAN;

27. nabáda EÚ, NATO a OSN, aby ďalej preskúmali možnosti užšej spolupráce v oblasti krízového riadenia, humanitárnych opatrení, udržiavania mieru a budovania kapacít partnerov, najmä v spoločných oblastiach činnosti; vyzýva na vytvorenie inkluzívnejšieho prostredia prostredníctvom väčšej účasti žien v rámci troch hlavných úloh a prostredníctvom ich politických a vojenských štruktúr; naliehavo vyzýva EÚ a NATO, aby spolupracovali na systematickejšom vykonávaní rezolúcie BR OSN č. 1325 o ženách, mieri a bezpečnosti a pripravili spoločné vzdelávacie a školiacie aktivity;

28. zdôrazňuje potrebu jednotného, jasného, súdržného a koordinovaného prístupu EÚ – NATO k južnému susedstvu, ktorý by riešil tradičné hrozby, ako je terorizmus a rastúca, agresívna prítomnosť Ruska a Číny; zdôrazňuje význam minulej spolupráce medzi operáciou NATO s názvom Ocean Shield a námornými silami EÚ Atalanta v boji proti pirátstvu a zabezpečovaní bezpečného prechodu v Adenskom zálive;

29. vyzýva na spoluprácu a koordináciu v Stredozemí medzi operáciami EUNAVFOR MED IRINI (EÚ) a Sea Guardian (NATO); zdôrazňuje, že obe operácie prispievajú k bezpečnosti a stabilite v Stredozemí;

30. je znepokojený rastúcim napätím v indicko-tichomorskom regióne, ktoré predstavuje hrozbu pre regionálnu a globálnu stabilitu, a vyzýva na intenzívnejšiu spoluprácu s podobne zmýšľajúcimi partnermi v regióne, ktorá by mala zahŕňať pravidelný politický dialóg a konzultácie, výmenu informácií a koordináciu odbornej prípravy a cvičení;

31. vyzýva na pevné odhodlanie a koordináciu medzi EÚ a NATO pri udržiavaní pokroku, ktorý sa dosiahol v posledných dvoch desaťročiach v Afganistane vzhľadom na stiahnutie misie Rozhodná podpora (Resolute Support) v Afganistane, ktoré by sa malo uskutočniť riadnym a koordinovaným spôsobom; nabáda na ďalšiu podporu vnútroafgánskych mierových rozhovorov s dôrazom na to, aby tento proces zachovával politické, hospodárske a sociálne úspechy afganského ľudu od roku 2001 a staval na nich, najmä pokiaľ ide o ochranu práv žien, detí a menšín;

32. podporuje posilnenú koordináciu medzi EÚ, OSN a NATO v Iraku, okrem iného prostredníctvom poradnej misie EÚ (EUAM) v Iraku a misie NATO v Iraku (NMI), keďže obe tieto misie pomáhajú stabilizovať krajinu;

33. podporuje dialóg a spoluprácu EÚ a NATO s partnerskými krajinami Latinskej Ameriky a Karibiku; poukazuje na to, že Kolumbia je jedinou partnerskou krajinou NATO v Latinskej Amerike, a zdôrazňuje, že treba skonsolidovať ďalšie partnerstvá v tomto regióne;

34. uznáva, že hybridné a kybernetické útoky nepriateľských štátnych a neštátnych subjektov spochybňujú tradičné vymedzenie medzištátneho konfliktu, špionáže a sabotáže; vyzýva EÚ, aby ďalej rozvíjala svoj vlastný súbor nástrojov na ochranu kritickej infraštruktúry pred hybridnými útokmi; víta prácu vykonanú v rámci konzultačného fóra Európskej obrannej agentúry (EDA) pre udržateľnú energiu v odvetví obrany a bezpečnosti (CF SEDSS) s cieľom zlepšiť ochranu kritickej infraštruktúry v EÚ; zdôrazňuje, že EÚ aj NATO by mali ďalej posilňovať svoje vlastné spôsobilosti s cieľom predchádzať hybridným a kybernetickým útokom, a to aj proti svojim vlastným inštitúciám, odrádzať od nich a reagovať na ne; víta objasnenie v komuniké zo samitu NATO v roku 2021, že Severoatlantická rada sa môže rozhodnúť uplatniť článok 5 v prípade hybridnej vojny, rovnako ako aj v prípade ozbrojeného útoku; vyzýva na intenzívnejšiu spoluprácu a odbornú prípravu v oblasti kybernetickej obrany; navrhuje vytvorenie spoločného informačného uzla pre kybernetické hrozby, ako aj spoločnej osobitnej skupiny EÚ – NATO pre kybernetickú bezpečnosť s cieľom definovať a schváliť kolektívne reakcie na kybernetické hrozby; v tejto súvislosti požaduje posilnenú koordináciu medzi Agentúrou EÚ pre kybernetickú bezpečnosť (ENISA) a centrom excelentnosti NATO pre spoluprácu v oblasti kybernetickej obrany; požaduje väčšiu koordináciu medzi EÚ a NATO, pokiaľ ide o stanovenie kolektívneho pripisovania zodpovednosti za škodlivé kybernetické incidenty;

35. víta prácu Európskeho centra excelentnosti pre boj proti hybridným hrozbám, tímu reakcie na núdzové počítačové situácie v európskych inštitúciách, orgánoch a agentúrach (CERT-EU) a spôsobilosť NATO pre reakciu na počítačové incidenty (NCIRC) a považuje to za dobrý príklad spolupráce medzi EÚ a NATO; domnieva sa, že spoločná reakcia na kybernetické hrozby by sa mohla ďalej rozvíjať prostredníctvom Európskeho centra excelentnosti pre boj proti hybridným hrozbám, ako aj prostredníctvom spoločných kurzov a školení; je presvedčený, že sú potrebné ďalšie kroky, ako je úsilie o dosiahnutie väčšej synergie medzi civilnými a vojenskými zložkami, na dosiahnutie spoločnej odolnosti, a teda na zabránenie budúcim hybridným hrozbám; okrem toho poukazuje na potenciál EÚ a NATO pri formovaní globálnych kybernetických noriem na základe spoločných hodnôt; domnieva sa, že EÚ a NATO by mali koordinovať svoje pozície pri vytváraní programu medzinárodnej kontroly zbraní v kľúčových oblastiach vznikajúcich a prelomových technológií s vojenským použitím;

36. vyzýva EÚ a NATO, aby zintenzívnili spoločné úsilie o dosiahnutie a zachovanie globálnej vedúceho postavenia v oblasti technológií, pokiaľ ide o vojenské spôsobilosti, a to aj prostredníctvom spoločného financovania výskumných projektov založených na cezhraničných technológiách, kvantovej výpočtovej technike a umelej inteligencii, a tým podporili rozvoj špičkových vojenských spôsobilostí založených na demokratických hodnotách; zdôrazňuje úlohu, ktorú zohrávajú civilne orientované startupy a MSP v dnešných inováciách v oblasti vznikajúcich technológií; zdôrazňuje, že vznikajúce technológie ponúkajú aj príležitosti na posilnenie našich obranných postojov; ďalej zdôrazňuje, že interoperabilita, spoločné technologické normy a spoločné investície do najmodernejších technológií, výskumu a inovácií sú kľúčom k tomu, aby EÚ a NATO mohli naďalej napĺňať svoju ambíciu čo najlepšie chrániť našich občanov; zdôrazňuje, že rozvoj umelej inteligencie, ktorá rešpektuje základné práva a podporuje verejný záujem, si vyžaduje posilnenie rámca EÚ pre umelú inteligenciu, ktorý zahŕňa zainteresované strany z verejného a súkromného sektora a občianskej spoločnosti; odporúča, aby sa iniciatívami ako EDIDP, PESCO a ERF uľahčovalo zapojenie malých a stredných podnikov (MSP) prostredníctvom snáh, ktoré podporujú vznik podnikov a kapitálové investície; podporuje vytvorenie súboru spoločných spôsobilostí EÚ v oblasti umelej inteligencie s cieľom preklenúť technické medzery a zabezpečiť, aby sa nezabudlo na členské štáty bez príslušných odborných znalostí v oblasti technológií alebo schopností zavádzať systémy umelej inteligencie v rámci svojich ministerstiev obrany;

Streda 7. júla 2021

37. berie na vedomie rýchlosť technologického vývoja vrátane digitalizácie a zvýšeného potenciálu umelej inteligencie a vyzýva členské štáty EÚ a spojencov NATO, aby sa usilovali o užšiu spoluprácu, aby si udržali technologickú výhodu v súvislosti s týmito silnými trendmi, zabezpečili interoperabilitu svojich informačných systémov a spoločne sa usilovali o vypracovanie spoločných etických noriem pre tieto nové technológie a o ich podporu na celom svete; vyzýva EÚ a NATO, aby sa ujali vedenia v globálnom úsilí o vytvorenie komplexného regulačného rámca pre vývoj a etické používanie zbraní s určitou mierou autonómie; podporuje EÚ a NATO v tom, aby sa aktívne zúčastňovali na medzinárodných rokovaniach o právne záväznom nástroji, ktorým by sa zakázali smrtiace autonómne zbraňové systémy bez zmysluplnej ľudskej kontroly; zdôrazňuje, že spolupráca medzi EÚ a NATO je základom pre zabezpečenie protiváhy k snahám protivníkov, ako sú Čína a Rusko, o dosiahnutie technologickej dominancie a škodlivého využívania technológií;

38. uznáva bezprecedentnú výzvu pre celosvetový mier, prosperitu, bezpečnosť vrátane ľudskej bezpečnosti a stabilitu, ktorú predstavuje zmena klímy ako „znásobovač hrozieb a krízy“; požaduje posilnenie dialógu medzi EÚ a NATO, ako aj súboru opatrení zameraných na boj proti zmene klímy a jej mnohostranným dôsledkom pre medzinárodnú bezpečnosť; pripomína, že EÚ má širšiu škálu právomocí a nástrojov, ktoré jej umožňujú komplexne reagovať na výzvy, ktoré prináša zmena klímy a kolaps biodiverzity; zdôrazňuje, že EÚ aj NATO by mali viac investovať do ekologických technológií s cieľom zvýšiť vojenskú účinnosť a zároveň minimalizovať environmentálnu stopu a zabrániť ďalšiemu poškodzovaniu ekosystémov;

39. uznáva, že kozmický priestor je kritickou oblasťou a nové technológie rýchlo umožňujú využívať ho ako jednu z oblastí obrany; uznáva, že to vytvára príležitosti pre spoluprácu medzi EÚ a NATO, ako aj výzvy pre transatlantickú bezpečnosť; uznáva, že fungovanie NATO v kozmickom priestore závisí od zariadení členských štátov vo vesmíre, pričom zdôrazňuje potrebu posilniť spoluprácu založenú na existujúcich programoch EÚ, ako je Galileo a Copernicus; domnieva sa, že spolupráca medzi EÚ a NATO v oblasti kozmického priestoru by mohla pomôcť podporiť normy bezpečnosti a najlepšie postupy v oblasti kozmického priestoru v celom medzinárodnom spoločenstve a zabezpečiť vzájomné výhody v oblasti komunikácie, navigácie a spravodajských informácií; zdôrazňuje, že je potrebné, aby sa EÚ a NATO snažili predchádzať zbrojeniu v kozmickom priestore; berie na vedomie rastúci význam bezpečnosti kozmického priestoru a satelitov, zdôrazňuje úlohu Satelitného strediska EÚ a poveruje túto agentúru, aby vypracovala analýzu bezpečnosti a/alebo slabých miest satelitov EÚ a členských štátov, pokiaľ ide o odolnosť voči vesmírnemu odpadu, kybernetickým útokom a priamym raketovým útokom, a aby o tom podala správu;

40. uznáva rastúci strategický význam regiónov ďalekého severu a Arktídy a ich politický, hospodársky, environmentálny a bezpečnostný rozmer a uznáva význam koordinácie medzi EÚ a NATO v Arktíde; zdôrazňuje, že Arktída musí zostať oblasťou mierovej spolupráce, a požaduje opatrenia na budovanie dôvery, aby sa zabránilo krokom vedúcim k zvýšenej vojenskej prítomnosti v regióne; konštatuje, že Arktická rada má mandát na posilnenie konštruktívneho dialógu a udržateľného rozvoja; pripomína žiadosť EÚ o štatút pozorovateľa v Arktickej rade, pripomína, že EÚ v súčasnosti aktualizuje svoju politiku pre Arktídu, a opakuje svoju výzvu na posilnenie spolupráce so všetkými arktickými partnermi, a to na bilaterálnej aj regionálnej úrovni, a to aj v rámci Arktickej rady, Euro-arktickej rady regiónu Barentsovho mora a partnerstiev Severnej dimenzie, pokiaľ ide o všetky otázky spoločného záujmu; zdôrazňuje, že je dôležité zabezpečiť slobodnú plavbu na ďalekom severe; pripomína parlamentný rozmer spolupráce v Arktíde, okrem iného prostredníctvom Stáleho výboru poslancov parlamentov v arktickom regióne (SCPAR), na ktorom sa zúčastňuje Európsky parlament;

41. oceňuje úzku spoluprácu medzi EÚ a NATO počas pandémie ochorenia COVID-19; zdôrazňuje dôležitú úlohu ozbrojených síl spojencov NATO a členských štátov EÚ počas pandémie ochorenia COVID-19 a víta vojenskú pomoc pri vykonávaní operácií civilnej podpory, najmä pri rozmiestňovaní poľných nemocníc, preprave pacientov a dodávke a distribúcii vybavenia; podporuje iniciatívy EÚ – NATO zamerané na uľahčenie cezhraničného využívania vojenských logistických kapacít na riešenie takýchto núdzových situácií s cieľom umožniť lepšiu koordináciu, synergiu, solidaritu a podporu; zdôrazňuje potrebu zvýšiť pripravenosť EÚ a NATO v oblasti chemickej, biologickej, rádiologickej a jadrovej obrany (CBRN); je presvedčený, že spoločné úsilie EÚ a NATO pri riešení krízy spôsobenej ochorením COVID-19 priamo prispieva k zvyšovaniu odolnosti našich spoločností; zdôrazňuje, že pandémia ochorenia COVID-19 poukázala na výzvy, ktoré pre našu súčasnú odolnosť predstavujú rušivé núdzové situácie, najmä tie, ktoré nemajú tradičný charakter, ako sú pandémie a prírodné katastrofy; so znepokojením konštatuje, že kríza spôsobená ochorením COVID-19 mala negatívny

vplyv nielen na verejné zdravie a hospodárstvo, ale aj na bezpečnosť, a to urýchlením geopolitických rivalít a posilnením neistôt, ako je kontinuita dodávateľského reťazca, s trvalými dôsledkami pre európsku a medzinárodnú bezpečnosť a stabilitu; vyzýva na posilnenie spolupráce medzi EÚ a NATO s cieľom lepšie riešiť netradičné núdzové situácie, ktorá by mala zahŕňať využitie skúseností z pandémie ochorenia COVID-19, pravidelnú odbornú prípravu s cieľom lepšie pripraviť členské štáty a spojencov na predvídanie a lepšie zvládanie prírodných katastrof a katastrof spôsobených ľudskou činnosťou a vytváranie zásob núdzového vybavenia a potrebných prostriedkov;

Čas naplniť ambície EÚ v oblasti obrany

42. je presvedčený, že členské štáty musia zvýšiť svoje úsilie s cieľom dosiahnuť úroveň ambícií EÚ a zlepšiť schopnosť EÚ konať so schopnejším, využiteľným, interoperabilným a udržateľným súborom vojenských a civilných spôsobilostí a síl, čo by EÚ umožnilo spravodlivejšie a rozhodnejšie prispieť k transatlantickej bezpečnosti a zároveň napredovať smerom k strategickej autonómii a ďalej vydláždilo cestu k postupnému vytvoreniu rámca pre európsku obrannú úniu v súlade s článkom 42 Zmluvy o EÚ, ak by tak jednomyseľne rozhodla Európska rada; zdôrazňuje, že strategická autonómia posilňuje transatlantickú bezpečnosť a v žiadnom prípade nemá za cieľ zdvojovať opatrenia a zdroje alebo sa oddeliť a oslabiť NATO, ale v skutočnosti sa snaží dopĺňať úsilie a spôsobilosti NATO a byť s nimi interoperabilná; zároveň zdôrazňuje, že strategická autonómia nepredstavuje len rozvoj obrannej spôsobilosti založenej na silnej a nezávislej európskej obrannej technologickej priemyselnej základni (EDTIB), ale aj inštitucionálnej kapacity, a tým umožňuje EÚ konať podľa možnosti s partnermi, konkrétne s NATO, a v prípade potreby nezávisle; je presvedčený, že väčšie úsilie v oblasti rozvoja európskych spôsobilostí umožní EÚ prijať väčšiu zodpovednosť za európsku bezpečnosť vrátane európskeho susedstva a celosvetovú stabilitu a lepšie podporiť spoločné záujmy a hodnoty EÚ a NATO; zdôrazňuje, že Európska únia so strategickou autonómiou bude pilierom pre posilnenie transatlantickej aliancie a umožní efektívnejšie a účinnejšie riešiť niektoré z globálnych výziev, ktorým treba čeliť v súčasnosti a v blízkej budúcnosti;

43. je pevne presvedčený, že so zreteľom na nebývalé výzvy musia ambície EÚ v oblasti PESCO a rozvoja spôsobilostí zahŕňať celé spektrum ozbrojených síl; pripomína, že investície EÚ do obrany sú investície do bezpečnosti transatlantického spoločenstva ako celku a umožnia spravodlivejšie rozdelenie záťaže medzi transatlantickými partnermi v NATO; zdôrazňuje, že treba napredovať v rozvoji obrannej spôsobilosti s cieľom primerane reagovať na spoločné hrozby; domnieva sa, že členské štáty EÚ, najmä 21 členov EÚ – NATO, musia konať súdržne a mali by zvážiť určenie jasnej európskej ambície, pokiaľ ide o rozvoj spôsobilosti, najmä zvýšením investícií do výskumu a inovácie s ohľadom na transatlantické partnerstvo; vyzýva 21 členských štátov EÚ, ktoré sú aj členmi NATO, aby uplatňovali zásadu „jednotného súboru síl“ vyhlásením rovnakého súboru potenciálne dostupných spôsobilostí na účely plánovania v rámci EÚ a NATO; nabáda členov oboch organizácií o zvýšenie úsilia v záujme väčšej súdržnosti výstupov procesu plánovania obrany NATO (NDPP) a iniciatívami EÚ v oblasti rozvoja spôsobilostí, najmä cieľmi v oblasti spôsobilostí s vysokým dosahom (HICG), plánom rozvoja spôsobilostí EÚ (CDP) a preukazom EÚ, ak sa požiadavky prekrývajú, aby sa predišlo zbytočnej duplicite a zlepšila reakcia na nové hrozby; vyzdvihuje dôležitú úlohu Európskej obrannej agentúry (EDA) pri vypracúvaní plánu rozvoja spôsobilostí EÚ; zdôrazňuje, že akékoľvek preskúmanie cieľov EÚ musí zohľadňovať aj jej hlavné ciele a ciele v oblasti spôsobilostí s vysokým dosahom; zdôrazňuje, že takéto preskúmanie je nevyhnutné, aby sa v plnej miere využili výhody iniciatív, ako je PESCO; okrem toho je presvedčený, že EÚ musí zlepšiť prepojenie medzi plánovaním, výskumom a rozvojom spôsobilostí;

44. domnieva sa, že európski spojenci v NATO, podľa možnosti s podporou európskych partnerov, ktorí nie sú členmi NATO, by sa mali zamerať na zabezpečenie primeraného rozdelenia záťaže a zodpovednosti s cieľom prispieť primeraným podielom na procese plánovania obrany NATO (NDPP), pričom sa zohľadní význam a úloha Európanov v rámci aliancie; domnieva sa, že by to zároveň viedlo k zvýšeniu schopnosti Európy brániť sa a následne aj k zvýšeniu jej operačných kapacít;

45. zdôrazňuje, že transatlantické partnerstvo môže byť úspešné len vtedy, ak si všetky členské štáty splnia svoje záväzky vrátane prísľubov investícií do obrany a budú sa vzájomne podporovať; podčiarkuje cieľ NATO vo výške 2 % opätovne potvrdený na samite NATO vo Walese v septembri 2014, ktorý niektorí európski spojenci NATO splnili, a zdôrazňuje, že dosiahnutie tohto cieľa je aj investíciou do európskej bezpečnosti a stability, a tým zárukou pripravenosti na nové globálne

výzvy; podobne pripomína záväzok vynaložiť 20 % ročného rozpočtu na obranu na kľúčovú oblasť výskumu a vývoja; zdôrazňuje, že nové, napríklad kybernetické a hybridné hrozby, prichádzajú nad rámec existujúcich bezpečnostných výziev, a preto si vyžadujú dodatočné zdroje; zdôrazňuje, že ako ukázala pandémia, bezpečnosť sa nedá merať len percentuálnym podielom vynaloženého HDP a že pri posudzovaní príspevkov na posilnenie spoločnej obrany aliancie treba brať do úvahy aj mnohé ďalšie faktory; žiada, aby sa výdavky na obranu v absolútnych číslach neznižovali hospodárskymi výzvami, ktorým čelia členské štáty EÚ a NATO v dôsledku pandémie ochorenia COVID-19;

46. zdôrazňuje, že Európa by sa mala na tieto strategické výzvy zamerať komplexne a ucelene tzv. integrovaným prístupom EÚ, ktorý by sa mal neustále skvalitňovať lepšími koordinačnými mechanizmami a štruktúrami velenia, ako aj analýzou nových hrozieb a výziev, a následne by mala zvážiť, ktoré spôsobilosti môže rozvíjať spoločne, čím by sa v konečnom dôsledku podporil príspevok členských štátov EÚ ku kolektívnej obrane NATO a zároveň posilnila interoperabilita príslušných spôsobilostí;

47. opätovne vyslovuje podporu účinnému vykonávaniu smerníc o obrannom balíku, ktoré sa týkajú verejného obstarávania v oblasti obrany a bezpečnosti a transferu výrobkov obranného priemyslu; zdôrazňuje, že plné vykonávanie týchto smerníc by bolo dôležitým krokom k európskej obrannej únii tým, že by sa zvýšila súdržnosť obrannej politiky EÚ a podporil by sa rozvoj európskeho obranného priemyslu; vyjadruje presvedčenie, že vďaka ich vykonávaniu možno účinne bojovať proti pretrvávajúcej fragmentácii vnútorného trhu EÚ pre obranné produkty, ktorá aj naďalej vedie k zbytočnej duplicite a znásobuje neefektívnosť výdavkov členských štátov na obranu; podčiarkuje význam silnej, konkurencieschopnej a inovatívnej európskej obrannej technologickej a priemyselnej základne (EDTIB) v kombinácii so vznikom trhu EÚ s obrannými zariadeniami, ktorý je v plnom súlade s pravidlami vnútorného trhu a so spoločnou pozíciou EÚ k vývozu zbraní; domnieva sa, že by sa tým zvýšila európska bezpečnosť a lepšie vybavenie členov oboch organizácií; požaduje ďalšie úsilie s cieľom zabezpečiť plne funkčný spoločný obranný trh; zdôrazňuje význam Európskeho obranného fondu pre združovanie vnútroštátnych zdrojov na účely spoločného výskumu, vývoja, nadobúdania, obstarávania, údržby a odbornej prípravy a vyzýva na strategické dlhodobé zameranie financovania projektov; požaduje väčšiu súčinnosť medzi EDTIB a vedúcimi subjektmi súkromného sektora pri vývoji vznikajúcich technológií s dvojakým použitím, ako je umelá inteligencia, pričom sa zabezpečí súčinnosť s inými aktérmi (členmi občianskej spoločnosti, výskumníkmi atď.); zdôrazňuje význam spolupráce medzi EDA a NATO a uznáva význam spolupráce EÚ v oblasti obranného priemyslu v rámci transatlantickej obrannej technologickej a priemyselnej spolupráce (TADIC); pripomína dlhodobú ambíciu vybudovať silnú transatlantickú spoluprácu v obrannom a priemyselnom sektore s cieľom uľahčiť transatlantický technologický a priemyselný rozvoj, riešiť okrem iného otázky týkajúce sa bezpečnosti dodávok, spoločného prístupu k právam duševného vlastníctva, priamym zahraničným investíciám a recipročnému prístupu na trhy v oblasti obranných zariadení; vyzýva Komisiu, aby aktívne spolupracovala s NATO s cieľom uľahčiť transatlantický technologický a priemyselný rozvoj; poukazuje na to, že európske iniciatívy v oblasti obrany dopĺňajú iniciatívy NATO a ich cieľom je povzbudiť členské štáty, aby sa angažovali v oblasti obrany; nabáda na úzku spoluprácu medzi EDA a medzinárodným štábom NATO;

48. zdôrazňuje význam spoločných európskych projektov, ako sú budúci európsky systém vzdušného boja (FCAS), Eurodrone, a to v plnom súlade s medzinárodným právom, ako aj hlavný pozemný bojový systém (MGCS), a vyzýva na ďalšie ambiciózne a konkrétne projekty;

49. víta záväzok EÚ a USA vyjadrený na nedávnom samite EÚ – USA, že sa budú usilovať o dosiahnutie administratívnej dohody medzi EDA a USA; vyzýva na uzavretie podobnej dohody s ďalšími spojencami NATO, ktorí nie sú členmi EÚ, najmä tými, s ktorými sa začali prístupové rokovania EÚ, pričom sa budú rešpektovať všetky potrebné záruky na ochranu bezpečnostných a obranných záujmov EÚ a jej členských štátov s cieľom prehĺbiť transatlantickú obrannú spoluprácu tým, že sa zabezpečí úplná interoperabilita používanej vojenskej technológie na technickej úrovni;

50. víta predĺženie novej zmluvy START, ktoré obom signatárskym štátom poskytuje viac času na pokračovanie v rokovaniach s cieľom dohodnúť sa na novom nástroji na kontrolu zbraní; vyzýva EÚ a NATO, aby sa usilovali zapojiť aj ostatné štáty, najmä Čínu; pripomína, že treba zintenzívniť spoluprácu a zvýšiť investície do kľúčovej oblasti protivzdušnej

a protiraketovej obrany; vyjadruje hlboké znepokojenie nad skončením platnosti zmluvy INF, ktorá vytvorila nové bezpečnostné riziko najmä pre európske krajiny; žiada, aby sa uznali a náležite riešili obavy Európy v oblasti bezpečnosti; vyjadruje poľutovanie nad nedávnymi prípadmi odstúpenia od Zmluvy o otvorenom nebi;

51. opätovne potvrdzuje svoju úplnú podporu záväzku EÚ a jej členských štátov uplatňovať Zmluvu o nešírení jadrových zbraní (NPT) ako základného prvku režimu v oblasti nešírenia jadrových zbraní a odzbrojenia; zdôrazňuje potrebu prijať účinné opatrenia smerujúce k jadrovému odzbrojeniu; opakuje svoje predchádzajúce vyhlásenie, že vo svete bez existencie a šírenia jadrových zbraní sa posilňuje medzinárodný mier a bezpečnosť; naliehavo vyzýva EÚ a NATO, aby sa usilovali o dosiahnutie ambiciózneho programu na zachovanie a posilnenie účinných medzinárodných režimov kontroly zbraní, odzbrojenia a nešírenia zbraní ako základného kameňa globálnej, transatlantickej a európskej bezpečnosti a aby pokračovali v politikách zameraných na pokrok v znižovaní jadrového arzenálu a stanovovaní obmedzení pre nadzvukové riadené strely; vyjadruje znepokojenie nad súčasným vývojom a iniciatívami v Iráne, pokiaľ ide o jeho program obohacovania uránu; opakuje, že naďalej podporuje spoločný komplexný akčný plán (JCPOA) ako najlepší možný prostriedok na získanie uistenia o výlučne mierovom využívaní jadrovej energie Iránu; víta obnovenie rozhovorov a vyzýva všetky strany, aby sa vrátili k plnému súladu;

52. vyzýva EÚ a jej inštitúcie, aby na základe tzv. integrovaného prístupu rozvíjali spoločnú európsku bezpečnostnú a obrannú kultúru, ktorá je v súlade so špecifikami bezpečnostných a obranných politík členských štátov, a tiež strategický prístup v celej oblasti tvorby politík, ktorý by sa mal uplatňovať najmä na rozhodnutia v oblastiach obchodu, riadenia dodávateľského reťazca, rozvojovej spolupráce, infraštruktúry, mobility a digitálnych technológií; vyzdvihuje kľúčovú úlohu, ktorú v tejto súvislosti zohráva Strategický kompas; zdôrazňuje, že inštitúcie EÚ majú dobrú pozíciu na vypracovanie spoločnej reakcie v oblastiach, ako sú hybridné a kybernetické hrozby a boj proti dezinformačným kampaniam; v tejto súvislosti víta strategický balík pre bezpečnostnú úniu z decembra 2020 a vyjadruje presvedčenie, že ide o dobrý prvý krok, po ktorom by mali urýchlene nasledovať ďalšie opatrenia; berie na vedomie návrh smernice NIS 2;

53. zdôrazňuje význam vojenskej mobility z hľadiska zabezpečenia rýchleho pohybu síl v rámci EÚ a mimo nej, čo je dôležité pre účinnú a preventívnu obranu; vyzýva EÚ a jej členské štáty, aby zintenzívnili úsilie o ďalšie znižovanie procedurálnych prekážok vojenskej mobility; víta nezastupiteľnú úlohu EÚ, pokiaľ ide o posilňovanie vojenskej mobility, a požaduje výrazné zvýšenie úsilia na realizáciu tohto projektu, najmä prostredníctvom stálej štruktúrovanej spolupráce (PESCO), ale aj nabádaním členských štátov, aby svoje priemyselné základne podnecovali k navrhovaniu konkurencieschopných projektov oprávnených na spolufinancovanie z EÚ; požaduje zvýšenie synergického účinku medzi rozličnými zainteresovanými stranami v EÚ; zdôrazňuje, že podmienkou úspechu vojenskej mobility je nadrezortný prístup zahŕňajúci inštitúcie EÚ, členské štáty a NATO; žiada zvážiť akčný plán zameraný na spoločné záujmy EÚ a NATO v oblasti vojenskej mobility, a to zvýšením ambícií v oblastiach, ako je digitalizácia, kybernetická odolnosť dopravnej infraštruktúry a systémov, a rozšírením možností využívania riešení uplatňujúcich umelú inteligenciu v prospech vojenskej mobility; domnieva sa, že tento projekt je dôkazom pridanej hodnoty spolupráce medzi EÚ a NATO a ukazuje, ako môžu nástroje a právomoci EÚ prispieť ku kolektívnej obrane NATO; víta pridelenie veľkých finančných prostriedkov EÚ na spoločné projekty v oblasti obrany, aj keď pôvodné ambície boli ešte vyššie; pripomína, že 38 zo 46 súčasných projektov stálej štruktúrovanej spolupráce (PESCO) je v súlade s prioritami obranného plánovania NATO, a víta potenciálnu účasť tretích krajín na takýchto projektoch v súlade s ustanoveniami príslušného rozhodnutia Rady;

Cesta k ambicióznemu partnerstvu

54. plne súhlasí s vyhlásením v nedávnom komuniké NATO, že Európska únia zostáva jedinečným a dôležitým partnerom NATO; v tejto súvislosti opakuje svoje pevné presvedčenie, že vzťahy medzi EÚ a NATO treba pozdvihnúť na skutočnú strategickú úroveň, aby sa dosiahol plný potenciál partnerstva, a to nadviazaním na bezprecedentný pokrok, ktorý sa už podarilo dosiahnuť, s celkovým cieľom budovania skutočného vzťahu medzi týmito organizáciami; požaduje pravidelné mimoriadne samity s účasťou všetkých hláv štátov a predsedov vlád spojencov NATO a členských krajín EÚ s cieľom upevňovať dôveru a porozumenie na najvyšších úrovniach a predkladá svoju dlhodobú víziu, ktorou je Rada pre partnerstvo medzi EÚ a NATO; nabáda okrem toho na diskusiu o vytvorení stálej rady ministrov obrany EÚ, ktorá by mala úzko spolupracovať so zasadnutiami ministrov obrany NATO; zdôrazňuje v tejto súvislosti zásadu inkluzívnosti;

Streda 7. júla 2021

55. opakovane upozorňuje na zásadu inkluzívnosti a nabáda na viac spoločných neformálnych stretnutí, ako aj spoločných vyhlásení a oznámení hlavných predstaviteľov inštitúcií EÚ a NATO; znovu opakuje svoju požiadavku, aby EÚ a NATO organizovali pravidelné, ambicióznejšie spoločné cvičenia, v nadväznosti na existujúce paralelné a koordinované cvičenia (PACE), do ktorých by mali byť zapojené všetky členské štáty a spojenci a ktorých cieľom by malo byť prehĺbenie vzájomného porozumenia medzi EÚ a NATO a upevnenie spolupráce medzi ich pracovníkmi; nabáda na intenzívnejšiu inkluzívnu a nediskriminačnú výmenu neutajovaných a utajovaných informácií počas budúcich cvičení ako prvý krok v oblasti výmeny informácií v reálnych krízových situáciách;

56. vyzýva všetkých členov, aby pracovali na uzatvorení dohody o bezpečnosti medzi Cyprom a NATO;

57. víta pokrok v oblasti 74 spoločných návrhov na opatrenia; vyjadruje však presvedčenie, že na ich plné vykonanie treba väčšiu politickú podporu; ďalej žiada, aby sa predložili hlavné projekty, napríklad v oblasti vznikajúcich a prelomových technológií a doplňovania paliva za letu, podľa vzoru projektov napríklad v oblasti vojenskej mobility s cieľom zvýšiť zodpovednosť a dosiahnuť, aby bola spolupráca hmatateľnejšia a viac orientovaná na výsledky;

58. zdôrazňuje, že EÚ aj NATO musia koordinovať svoje úsilie v boji proti terorizmu zlepšením aktuálnych postupov výmeny spravodajských informácií medzi členskými štátmi a spojencami NATO s osobitným dôrazom na dosiahnutie lepšieho, spoločného situačného povedomia v kľúčových oblastiach vrátane vznikajúcich bezpečných zón, využívania vznikajúcich a prelomových technológií teroristami a hybridných taktík.

59. uznáva, že vzhľadom na inštitucionálne obmedzenia prebieha spolupráca medzi EÚ a NATO vo veľkej miere na neformálnej a technickej úrovni medzi zamestnancami, čo niekedy obmedzuje aktívnu účasť všetkých členských štátov a spojencov; domnieva sa, že tieto obmedzenia oslabujú transatlantickú i európsku bezpečnosť, okrem iného z dôvodu možného blokovania prístupu k štruktúram NATO pre operácie SBOP EÚ; je presvedčený, že táto situácia je neudržateľná, a preto naliehavo vyzýva všetky zainteresované strany, aby v dobrej viere spolupracovali na hľadaní riešenia, aby bola spolupráca oficiálnejšia a predvídateľnejšia na všetkých úrovniach a vybudoval sa skutočný a pevný vzťah medzi oboma organizáciami; víta diskusiu o budúcich kapacitách vojenského velenia EÚ, ktoré musia byť interoperabilné a kompatibilné s NATO, aby sa zabezpečila najúčinnejšia operačná kapacita jednotného súboru síl;

60. vyzdvihuje potrebu posilňovať jednotu, solidaritu a súdržnosť spojencov; berie na vedomie vážne spory medzi spojencami vo východnom Stredozemí; víta vytvorenie mechanizmu NATO na zmierňovanie napätia; pripomína svoje znepokojenie nad tým, že Turecko kúpilo ruský raketový systém S-400; podčiarkuje dôležitosť ďalších opatrení na budovanie dôvery na základe dialógu a vzájomného rešpektu; je hlboko znepokojený správaním Turecka – strategicky významného suseda a spojenca NATO; vyzýva Turecko, aby sa vyhlo ďalším provokačným a destabilizačným opatreniam, a nabáda ho, aby presadzovalo zahraničnú, bezpečnostnú a domácu politiku, ktorá bude v súlade so záväzkami kandidátskej krajiny EÚ a spojenca NATO a s tým, čo sa od takejto krajiny očakáva;

61. pripomína, že EÚ aj NATO sú založené na spoločných demokratických zásadách; pripomína, že Severoatlantická zmluva je priamo viazaná na Chartu OSN; vyzýva NATO, aby od svojich členov požadovalo plný súlad so všetkými článkami Charty OSN; zdôrazňuje, že transatlantické partnerstvo potrebuje nielen silné vojská, ale aj silné a odolné spoločnosti; zdôrazňuje, že silný demokratický základ vychádzajúci z dodržiavania medzinárodného poriadku založeného na pravidlách a transatlantické partnerstvo sa navzájom posilňujú a len spolu dokážu zaistiť dlhovekosť našich demokracií; podporuje myšlienku celosvetového samitu demokracií, ktorú predniesla administratíva prezidenta Bidena; žiada viac sa zamerať na vysoké ambície mladších generácií a umožniť účinnú účasť mladých ľudí na demokratických procesoch a zrozumiteľne im prezentovať strategické výzvy, ktorým naše spoločnosti čelia, s cieľom zabezpečiť, aby sa zapojili do riešenia týchto kritických otázok a aktívne podporovali naše spoločné úsilie;

62. pripomína, že podľa prieskumov Eurobarometra považujú občania EÚ významnejšiu úlohu EÚ v oblasti bezpečnosti a obrany za prioritu; navrhuje, aby sa o spolupráci medzi EÚ a NATO a otázkach bezpečnosti a obrany diskutovalo na nadchádzajúcej Konferencii o budúcnosti Európy s cieľom zabezpečiť, aby bol vypočutý hlas občanov;

63. pripomína význam aktívnej, účinnej a transparentnej komunikácie, a to v EÚ aj externe, a požaduje ešte užšiu spoluprácu medzi príslušnými pracovníkmi NATO a EÚ v oblasti strategickej komunikácie, najmä pokiaľ ide o boj proti dezinformáciám, zahraničnému zasahovaniu a kybernetickým útokom, v strategicky dôležitých oblastiach, ako sú krajiny západnému Balkánu a Východného partnerstva; vyzýva na lepšiu výmenu informácií v oblasti identifikácie kybernetických útokov s cieľom zlepšiť schopnosť reakcie; trvá však na tom, že EÚ aj NATO si musia zachovať svoje vlastné nezávislé kapacity; podporuje myšlienku vytvorenia nezávislých centier excelentnosti na štúdium cudzích jazykov, ktorými sa hovorí v strategicky dôležitých regiónoch;

64. zdôrazňuje význam parlamentnej diplomacie a pripomína svoje predchádzajúce výzvy na posilnenie úlohy Parlamentného zhromaždenia NATO; odporúča, aby Stály výbor Parlamentného zhromaždenia NATO udelil delegácii Európskeho parlamentu v Parlamentnom zhromaždení NATO štatút plnoprávneho člena so zreteľom na význam spolupráce medzi EÚ a NATO; vyzýva na spoločnú schôdzu Výboru Európskeho parlamentu pre zahraničné veci a Výboru pre zahraničné veci Snemovne reprezentantov Spojených štátov amerických s cieľom diskutovať o spoločných bezpečnostných hrozbách pre transatlantické partnerstvo a o tom, ako by posilnená spolupráca medzi EÚ a NATO mohla pomôcť pri ich riešení;

65. víta vôbec prvú účasť generálneho tajomníka NATO na zasadnutí kolégia komisárov 15. decembra 2020, ktorou sa vyslal silný signál o vzájomnom záväzku v záujme posilnenia partnerstva medzi NATO a EÚ; vyjadruje uznanie generálnemu tajomníkovi NATO Jensovi Stoltenbergovi za jeho líderstvo a odhodlanie rozvíjať vzťahy medzi EÚ a NATO, čo je v súlade s ambíciami a prioritami stanovenými vedením EÚ;

o

o o

66. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii, Európskej službe pre vonkajšiu činnosť, vysokému predstaviteľovi Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a podpredsedovi Komisie, generálnemu tajomníkovi NATO, Európskej obrannej agentúre, vládam a národným parlamentom členských štátov EÚ a NATO a Parlamentnému zhromaždeniu NATO.